

*Abraham beredte alt til
ofret, rolig og mild.*

Der var engang en mand, han havde som barn hørt hin skønne fortælling om, hvorledes Gud fristede Abraham, og hvorledes han bestod i fristelsen, bevarede troen og anden gang fik en søn mod forventning.

Da han blev ældre, læste han den samme fortælling med endnu større beundring; thi livet havde adskilt, hvad der var forenet i barnets fromme enfoldighed. Jo ældre han blev, desto oftere vendte hans tanke sig til hin fortælling, hans begejstring blev stærkere og stærkere, og dog kunne han mindre og mindre forstå fortællingen.

Til sidst glemte han alt andet over den; hans sjæl havde kun et ønske, at se Abraham, en længsel, at have været vidne til hin begivenhed.

Hans begæring var ikke at se østerlandets skønne egne, ikke det forjættede lands jordiske herlighed, ikke hint gudfrygtige ægtepar, hvis alderdom Gud velsignede, ikke den bedagede patriarks ærværdige skikkelse, ikke den af Gud skænkede Isaks frodige ungdom – han havde intet mod, at det samme foregik på en gold hede.

Hans attrå var at følge med den 3 dages rejse, da Abraham red med sorgen foran sig og Isak ved sin side.

Hans ønske var at være tilstede i den stund, da Abraham opløftede sit øje og så Morija-bjerget i det fjerne, den stund han lod æslerne tilbage, og gik ene med Isak op til bjerget; thi det, der beskæftigede ham, var ikke fantasiens kunstrige væven, men tankens gysen.

Hin mand var ikke tænker, han følte ingen trang til at komme ud over troen; det synes ham at måtte være det herligste, at ihukommens som dens fader, et misundelsesværdigt lod, at eje den, om end ingen vidste det.

Hin mand var ikke lærd ekseget, han kunne ikke hebraisk; havde han kunnet hebraisk, da havde han måske let forstået fortællingen og Abraham.

I

'Og Gud fristede Abraham og sagde til ham, tag Isak, din eneste søn, som du elsker, og gå hen i det land Morija og offer ham der til et brændoffer på et bjerg, som jeg vil vise dig.'

Det var en årle morgen, Abraham stod tidlig op, han lod æslerne sadle, forlod sit *paulun*, dvs. 'teltbolig', og Isak med

Klippemoskeen i Jerusalem. Den er bygget på det sted hvor Abraham ifølge Det gamle Testamente skulle ofre sin søn Isak. - Den ottekantede kuppelbygning er fra 690-692 og er islams ældste bygningsværk og er, efter moskéerne i Mekka og Medina, islams vigtigste helligdom.